REVISTĂ LUNARĂ DE GÂND CREȘTIN ANUL I

Revista Renovatio

Nr. 6

Iunie 2026

Copiilor noștri...! · Florin Ianovici
Vorbe în vânt · Florin Ianovici
Am citit Cartea · Florin Ianovici
Adevărata liniște · Florin Ianovici
Îmi pun mâna la gură · Florin Ianovici
Deblocat prin har · Florin Ianovici
Aleg să fiu recunoscător · Florin Ianovici
Tu știi cu adevărat · Florin Ianovici
Prințul Llywelyn și Gelert, câinele său credincios · Florin Ianovici
Viața, o călătorie · Florin Ianovici

Editor: Asociația Creștină Renovatio · număr retrospectiv, alcătuit la 2 noiembrie 2026

București, 2026 · misiunearenovatio.ro/revista/

SUMAR

1. Copiilor noștri...!
   Gând · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/copiilor-nostri/
2. Vorbe în vânt
   Gând · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/vorbe-in-vant/
3. Am citit Cartea
   Editorial · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/am-citit-cartea/
4. Adevărata liniște
   Gând · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/adevarata-liniste/
5. Îmi pun mâna la gură
   Editorial · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/imi-pun-mana-la-gura/
6. Deblocat prin har
   Editorial · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/deblocat-prin-har/
7. Aleg să fiu recunoscător
   Gând · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/aleg-sa-fiu-recunoscator/
8. Tu știi cu adevărat
   Editorial · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/tu-stii-cu-adevarat/
9. Prințul Llywelyn și Gelert, câinele său credincios
   Gând · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/printul-llywelyn-si-gelert-cainele-sau-credincios/
10. Viața, o călătorie
    Editorial · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/viata-o-calatorie/

GÂND

Copiilor noștri...!

Florin Ianovici

Ziua aceasta mă bucură un pic și mă doare mai mult.

Mă bucură anii voștri, mă bucură să văd cum creșteți sub privirile noastre. Ce puternic e ritmul vieții. Nu se oprește, ci poartă cu sine vise, zâmbete, lacrimi și mai ales multă speranță.

Mă doare că nu vă lăsăm prea multe lucruri bune. Nu avem țara pe care ne-am dorit-o și pe care ați merita-o. Vă lăsăm o țară datoare, înrobită și dezbinată. Îmi pare rău că nu am fost vrednici să luptăm mai mult.

Dar nu voi abandona să cred și să nădăjduiesc. Mă rog lui Dumnezeu să ne dea puterea să nu ne lăsăm biruiți de rău, ci să biruim răul cu bine.

Aleg să cred că Dumnezeu nu ne va lăsa.

Aleg să cred că împreună, vom birui.

Aleg să cred că viitorul va aduce bucurii.

Aleg să cred că dragostea este mai puternică decât ura.

Aleg să cred că povestea va merge înainte.

La mulți ani, copiii dragi de la Viață și Lumină!

La mulți ani, tuturor copiilor!

GÂND · LUCA 6:46

Vorbe în vânt

Florin Ianovici

Așa le spunem noi celor care spun, dar nu fac: vorbe în vânt. Înțelepciunea bătrânilor mai zice: „tăcerea e de aur”. Au cam ruginit vorbele de la atâta așteptare. Vorbele așteaptă împlinirea cu fapta.

Vom aborda azi una dintre temele dureroase ale vieții de credință: autoamăgirea. E timpul să ne examinăm, să verificăm cât împlinim din ceea ce spunem.

Și azi răsună întrebarea dureroasă dar și aspră a Mântuitorului: „De ce-Mi ziceţi: ‘Doamne, Doamne!’ și nu faceţi ce spun Eu?” Luca 6:46 –

În aceste zile care au urmat sărbătorii revărsării Duhului Sfânt este bine să ne oprim și să ne întrebăm: ascult eu oare de porunca de lucra în via lui Dumnezeu sau doar dau din gură?

EDITORIAL · EFESENI 6:10

Am citit Cartea

Florin Ianovici

Generalul George Patton s-a confruntat în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial cu unul dintre cei mai redutabili strategi militari ai vremii: Erwin Rommel. Se spune că, într-un moment al confruntării, Patton a exclamat:

– Rommel, ți-am citit cartea!

Înainte de luptă, studiase cu atenție lucrarea în care mareșalul german își descria strategiile militare. Cunoștea modul în care gândește adversarul și știa la ce să se aștepte.

M-am gândit adesea că și noi avem un vrăjmaș care nu improvizează. El atacă în punctele slabe. Profită de oboseală, de boală, de necazuri, de lipsuri, de conflicte și de momentele în care sufletul este mai vulnerabil. Metodele lui sunt vechi, dar eficiente. Scopul este același: să descurajeze, să rănească și să doboare.

Dar există o veste bună: noi am citit Cartea.

Când diavolul îți șoptește că nu vei reuși, îi poți răspunde: „Am citit Cartea." Ea spune că Dumnezeu nu te va părăsi.

Când îți spune că ești singur, răspunde-i: „Am citit Cartea." Ea spune că Domnul este cu noi în toate zilele.

Când îți spune că nu mai există speranță, spune-i: „Am citit Cartea." Ea spune că îndurările Lui se înnoiesc în fiecare dimineață.

Nu suntem cei mai puternici oameni. Nu avem întotdeauna cele mai bune răspunsuri. Uneori obosim, alteori plângem și ne clătinăm. Dar știm cui aparținem și știm cine conduce istoria.

De aceea nu privim ziua de azi cu fatalism și teamă. Nu ne așteptăm la nenorociri la fiecare colț. Nu trăim în captivitatea pesimismului.

Noi am citit Cartea.

Știm că Dumnezeu lucrează chiar și atunci când nu Îl vedem.

Știm că harul Lui este suficient.

Știm că dragostea Lui nu se depărtează de copiii Săi.

Știm că nicio lacrimă nu este ignorată și nicio rugăciune nu se pierde.

Așa că ridică-ți privirea.

Poate că drumul nu este ușor. Poate că lupta nu s-a terminat. Dar Dumnezeu este încă pe tron, iar mâna Lui încă susține lumea și viața ta.

De unde știu?

Am citit Cartea.

„Întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui.” - Efeseni 6:10

GÂND

Adevărata liniște

Florin Ianovici

Un împărat a deschis un concurs cu o mare răsplată pentru pictorul care avea să picteze cel mai clar, mai sugestiv: LINIȘTEA.

Într-un final, au rămas două tablouri: unul cu un lac liniștit care reflecta un peisaj magnific și unul în care o furtună răscolea cerul și înfățișa o cascadă tumultoasă.

Regele a fost tentat să aleagă tabloul cu lacul liniștit până când a observat un detaliu: în spatele cascadei, în tumultul furtunii, un cuib adăpostea o pasăre cu puii ei...! Atunci a înțeles și a ales acest tablou.

„Vă dau pacea Mea," a spus Hristos. „Nu cum o dă lumea...".

Nu vei găsi nicio zi fără lupte, turbulențe, încercări.

Nu vei găsi niciun loc unde să fie numai soare.

Nu vei găsi niciun om care să fie mereu liniștit.

Dar poți avea un Hristos care să îți dea liniște, pace, siguranță în mijlocul tuturor necazurilor. Până la urmă aceasta este ADEVĂRATA LINIȘTE.

EDITORIAL · IOV 42:5

Îmi pun mâna la gură

Florin Ianovici

S-au abătut ca un vânt năprasnic asupra ta. Nu apare la buletinul meteo și se numește: vântul necazurilor. Bate în rafale puternice și nu se oprește. Nu ai unde să te adăpostești de furtuna care lovește în suflet.

Când suflă acest vânt se cam face gol în jurul tău. Dacă nu mă crezi, întreabă pe Iov. Nevasta a început prima: „blestemă-L pe Dumnezeu și mori”. Cei mai mulți o judecăm ca fiind păcătoasă, rece, răzvrătită. Greșim. Uneori, când furtuna lovește în viața copiilor tăi, moartea apare ca o soluție mai bună decât să trăiești. Alteori, când îți vezi partenerul suferind peste măsură, doborât de o boală gravă, te uiți mai degrabă la ieșirea de urgență...!

Dar atât nevasta lui Iov, cât și prietenii lui Iov aveau ceva în comun: vântul încercării pornește furtuna întrebărilor despre Dumnezeu. Și tu....câte ai să îi spui lui Dumnezeu. Câte nedumeriri îți brăzdează mintea. Câte emoții îți inundă sufletul.

De ce?

Până când?

Cu ce scop?

Cu cine?

Unde este El?

Prietenii ți-au adus cazierul și îți întocmesc amenda: ai greșit, ești păcătos, trebuie să plătești.

Soția vrea ca durerea să se oprească și cere mai bine moartea. Dumnezeu e vinovat.

Rudele te-au părăsit, vecinii te-au uitat.

Și uite așa începe sarabanda. Toți vorbesc despre Dumnezeu. Despre cine e El și de ce face ce face. Fiecare ține câte o predică. Pe rând. Și tu, ca și Iov, te aperi. Oricum ai începe, tot acolo ajungi: Dumnezeu e de neînțeles.

Și Dumnezeu tace.

Până când nu mai tace. El vine învăluit în furtuna Lui. Este furtuna măreției care acoperă furtuna încercării.

Doar un fascicol mic din lumina Lui risipește tot întunericul nostru.

Doar o șoaptă de-a Sa e mai duioasă decât mâna mamei care te-a legănat.

Doar o privirea de-a Lui ridică sufletul mai mult decât o rachetă lansată în spațiu.

El nu te întreabă de cum te simți. Știe. Știe și firele de păr de pe capul tău. El nu te întreabă de boala ta. El nu a îngăduit un gram peste puterile tale. Nu....! El te întreabă dacă știi cu Cine vorbești. El te întreabă dacă știi cine ești tu, fărâma aceasta de lut cu pretenții până la cer și înapoi.

Și Iov își pune mâna la gură. Strivit, copleșit de splendoarea lui Dumnezeu își oprește buzele să mai rostească vreun cuvânt. Orice ar spune e un gunoi pe lângă ce vede.

Uite ce zi. Știu că nu îți e ușor, dar alege, împreună cu mine, să punem mâna la gură și să oprim cuvintele fără sens. Dar dă-mi voie să îți spun ce gândește inima mea: pune mâna la gură, dar pleacă genunchii și lasă sufletul să rostească rugăciunea dimineții. Care este această rugăciune?

Iov 42:5 – „„Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine, dar acum ochiul meu Te-a văzut." Iov 42:6 – „De aceea mi-e scârbă de mine și mă pocăiesc în ţărână și cenușă.""

Dar neapărat să nu uiți să mai adaugi: Iov 42:2 – „„Știu că Tu poţi totul și că nimic nu poate sta împotriva gândurilor Tale." –"

Aceasta este Dumnezeu tău. Și tu ești copilul Lui. Odihnește-te în El.

EDITORIAL

Deblocat prin har

Florin Ianovici

M-am trezit devreme. M-am trezit la timp. M-am bucurat să văd cum picurii de ploaie se așterneau dimpreună cu razele de soare fără ranchiună sau supărări. Fiecare își vedea de drum. Mă așteptam să vină și peste mine o undă de har. Întârzia...!

Mă uitam cu atenție la firele de iarbă. Drepte, proaspete, pline de viață. Am tras cu ochiul și așteptam o fărâmă de inspirație. Deși vântul le răsfira blând, mintea mea refuza să pornească. Chiar dacă tot ce trăiam era o rugăciune a dimineții cuvântul refuza să se așternă.

Timpul se scurgea și deja eram îngrijorat știind că toate au un timp al lor. Știam că cele mai proaspete cuvinte vin cu roua dimineții și mai aveam doar câteva clipe până când ziua își intra în drepturi. Nu înțelegeam de ce gândurile mele refuzau să pornească la drum.

Brusc am înțeles: eram blocat.

Poate nu sunt singurul. Poate și tu ești prins într-o situație ce pare fără ieșire. Nu te poți mișca în voie.

Prins între ciocan și nicovală.

Fără ieșire.

Copleșit de sarcini.

Acoperit de datorii.

Împotmolit în hățișul sentimentelor.

Blocat. Blocaj. Vorbești, dar de mult nimeni nu mai ascultă. Te trudești, dar nimic nu se schimbă. Atât de mult ai vrea să te ridici, să pășești cu încredere, să alergi departe de necazuri, dar ești blocat.

Eiiii, am o veste. Hristos umblă exact printre cei ca noi. Cei care se luptă să găsească o cale de ieșire. Isus este atras de cei care nu pot, de cei care tânjesc după ajutor. Pur și simplu spune-I: nu mă descurc, nu reușesc, nu pot de unul singur.

Vorbește cu El. Spune-I ce își dorești.

Doamne, să scap:

De amărăciune.

De descurajare.

De datorii.

De boală.

De singurătate.

Doamne, vreau să îmi revin. Să mă pot bucura. Vreau să devin mai bun. Vreau să las trecutul în urmă. Să fiu iertat. Să fiu bucuros iarăși.

Ești gata pentru o nouă zi? Dar pentru o cale nouă? Ce zici de un început proaspăt? Ești gata să fii descuiat? Ești gata să fii dezlegat? Ești gata să fii deblocat? Ești gata să fii descătușat?

Acum că ai vorbit cu Isus și știi că El nu te ocolește, mai fă ceva:

Scoală-te.

E timpul să faci ceva. Practic. Concret. Începe cu un prim pas. Fă ceva diferit. Trimite un mesaj. Dă un telefon.

Ridică-ți patul.

Știi că viitorul nu vine dacă îl ții legat de trecut. Rupe-o cu păcatul, cu tovărășiile rele, cu obiceiurile păcătoase. Aruncă ce e de aruncat și închide ferestrele spre păcat.

Umblă.

Nu fă doar un plan, ci acționează. Fă un pas și apoi altul. Pune puțină transpirație în planul tău. Lasă azi o primă urmă. Calcă apăsat, cu încredere. Vorba e vorbă și fapta e faptă.

Gata cu blocajul....!

Am început cu o rugăciune, dar apoi ne-am sculat, ne-am ridicat patul și am început umblarea.

Există un Dumnezeu al viitorului, un Dumnezeu al înaintării cu care scrii acum un nou capitol.

Mulțumesc, Hristoase!

GÂND

Aleg să fiu recunoscător

Florin Ianovici

Mă simt obosit în dimineața aceasta.

Dar îmi amintesc că peste 50 de milioane de oameni din lume se luptă cu cancerul. Mulți s-ar bucura să aibă doar oboseala mea.

Așa că aleg să fiu recunoscător.

Uneori mă nemulțumește ce văd în jurul meu.

Dar îmi amintesc că aproximativ 43 de milioane de oameni sunt orbi și nu pot vedea răsăritul, chipul celor dragi sau frumusețea unei flori.

Așa că aleg să fiu recunoscător.

Uneori mă deranjează zgomotul din jur.

Dar îmi amintesc că 10 milioane de oameni nu pot auzi râsul unui copil sau vocea unei persoane iubite.

Așa că aleg să fiu recunoscător.

Mă simt epuizat gândindu-mă cât am azi de alergat.

Dar îmi amintesc că aproape 80 de milioane de oameni sunt în cărucior și ar socoti un dar de la Dumnezeu să poată umbla pe picioarele lor.

Așa că aleg să fiu recunoscător.

Mă îngrijorează atâtea lucruri în dimineața aceasta.

Dar îmi amintesc că azi, aproximativ 180.000 de oameni își încheie călătoria pe pământ și nu mai au oportunitatea unei noi dimineți.

Așa că aleg să fiu recunoscător.

Astăzi am ochi să văd, urechi să aud, picioare cu care să umblu, aer să respir, oameni pe care să-i iubesc și un Dumnezeu în care să mă încred.

Și pentru toate acestea și multe altele pe care le uit ușor...aleg să fiu recunoscător. Tu ce alegi?

„Binecuvântează, suflete, pe Domnul și nu uita niciuna din binefacerile Lui!”

EDITORIAL

Tu știi cu adevărat

Florin Ianovici

Oamenii apar de-al lungul vieții tale, în diferite puncte și își dau cu părerea dacă meriți sau nu, dacă ești bine sau nu. Să nu uiți niciodată că singurii care cunosc toată călătoria ești tu și cu Dumnezeu. De aceea ceea ce știi tu și ceea ce știe El contează cu adevărat.

Nu încurajez înstrăinarea de semeni, ci te îndemn să nu lași pe cei ce nu te cunosc și nici nu știu prin ce ai trecut, să arbitreze viața ta. În ochii oamenilor viața ta apare pe detalii sau segmente, dar înaintea lui Dumnezeu este un întreg.

Tu știi suișurile și coborâșurile.

Tu știi plânsul și bucuria.

Tu știi întunericul și zorile.

Tu știi frica și curajul.

Tu știi cât ai dat și cât ai luat.

Tu știi sărăcia și belșugul.

De fapt doar tu știi costul a tot ce înseamnă viața ta.

Ce am învățat e că deseori trecem prin anumite greutăți nu din cauza noastră, ci ca să ajungem la inima unor oameni. Nu orice zdrobire este pedeapsa încăpățânării sau răzvrătirii. Uneori este modul lui Dumnezeu de a te folosi în viețile altora.

La fel de bine am învățat că ceea ce am dobândit cu ajutorul Lui nu este un merit al capacității mele, ci felul iubirii Lui de a mă odihni.

Să ai o pâine, e odihnă.

Să ai un acoperiș, e odihnă.

Să ai ce îmbrăca, e odihnă.

Să ai un venit, e odihnă.

Și această odihnă o dă Dumnezeu.

Viața ta a fost ca un arc. Cu cât necazurile te-au tras mai în spate, cu atât mai departe a fost trasă săgeata izbăvirii. Chiar acum te simți întins precum coarda unui arc și te întrebi: de ce, Doamne? Te uiți la adâncimea necazurilor tale și nu înțelegi.

Uităm ușor că ceea ce construiește Dumnezeu în viețile noastre e durabil. Un bloc înalt are săpată o temelie adâncă. La început nu vezi decât groapa. Doar tu o știi și Dumnezeu. Apoi ceilalți vor vedea clădirea și se vor mira. Dar tu știi costul. Dumnezeu înalță prin smerire. Și aceasta costă.

Când ne împărtășim cu trupul și sângele Mântuitorului, ni se spune: „... Domnul Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine. Și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o...” 1 Cor 11:23-24

Pâinea care hrănește a fost frântă.

Pâinea care s-a înmulțit a fost frântă.

Pâinea frumoasă pe care alții o judecă sau invidiază mai întâii a fost frântă.

Ce crește Dumnezeu, mai întâi frânge.

Ce înmulțește Dumnezeu, mai întâi frânge.

Acum ești în momentul frângerii, al zdrobirii, dar va veni și momentul creșterii și al înmulțirii.

Dar acesta nu o știu mulți. O știi tu și cu Dumnezeu.

GÂND · IACOV 1:19

Prințul Llywelyn și Gelert, câinele său credincios

Florin Ianovici

Tabloul lui Gourlay Steell redă legenda prințului Llywelyn care întorcând-se de la vânătoare a găsit camera copilului său răvășită. Fiul său nu era nicăieri, iar câinele său era plin de sânge. Orbit de mânie a scos sabia și l-a ucis.

A crezut că fiul lui a fost ucis de câinele său care se luptase să apere viața copilului de atacul unui lup. Prințul a ucis câinele care era rănit în lupta ce salvase viața fiului lui. Sângele de pe câine era al salvatorului rănit și nu al ucigașului care zăcea răpus.

Mistuit de regrete și-a acoperit fața...!

Judecata grăbită ucide.

Mânia nu vede niciodată adevărul.

Regretul vine întotdeauna prea târziu.

Există cuvinte pe care le rostim, hotărâri pe care le luăm și judecăți pe care le facem în câteva secunde, dar pe care le plângem o viață întreagă.

Poți să îți acoperi fața pentru că nu mai poți suporta ce ai spus sau ceea ce ai făcut, dar acesta nu schimbă adevărul.

Să nu ne grăbim în a judeca.

Să nu fim pripiți în acțiunile noastre.

Să nu lăsăm ca sabia cuvintelor să lovească mai înainte de a cântări toate lucrurile.

Dacă judecăm înainte de a cerceta toate lucrurile s-ar putea să condamnăm tocmai pe cei care ne-au iubit mai mult...!

Așadar: „Orice om să fie grabnic la ascultare, încet la vorbire, zăbavnic la mânie.” (Iacov 1:19)

EDITORIAL

Viața, o călătorie

Florin Ianovici

Gândurile primite în rugăciune dis de dimineața am ales să le împărtășesc cu voi. Poate cuiva îi va fi de folos.

Viața este o călătorie. Dincolo de tentă de vacanță a acestei afirmații, este realitatea ca pornim de la naștere și ne oprim la moarte.

Drumul dintre aceste puncte este o călătorie. Una în care navigăm, speram noi, în corabia mântuirii. O spunem, ne-o dorim, ne lăudăm ca suntem în corabia unde la cârma stă Isus.

Și totuși....!

Dacă este corabia mântuirii cea în care ne aflăm cum se face ca este plină de mărfuri, produse, lucruri, vise, ambiții și dorințe atât de pământești?

Cum se face ca această corabie a mântuirii în care ne aflăm seamănă izbitor mai degrabă cu o navă comercială care străbate drumurile pentru profit și înălțare?

Cum se face ca acesta corabie a mântuirii seamănă mai degrabă cu un iaht de lux care face o croazieră cu dorința de distracții?

Da, suntem pe apele lumii și nu poți schimba aceasta. Nu ai cum să faci apele lumii să se schimbe. Poți doar naviga pe ele cu dorința de a ajunge la țărmul unde te așteaptă Isus.

Dar dacă ești în corabia mântuirii atunci ea nu este încărcată cu lupte și ambiții pământești, nu este plină de avuții strânse și nu face comerț pe apele lumii.

Corabia mântuirii este una în care cârma stă în mâinile lui Isus. Este una în care la bord sunt cei dragi pentru care te rogi. Este una care poartă oamenii spre cer și nu mărfuri spre porturile lumii în nădejdea de câștig pământesc.

Dacă acesta corabie cu care călătorești este una care ascultă doar de glasul egoismului, materialismului și iubirii de sine, vă ajunge scânduri plutind pe ape în furtuna necazurilor.

Dar dacă această corabie este una a mântuirii orice valuri sau vânturi vor veni, oricât de zguduita va fi, ea va ajunge la țărm, acolo unde te așteaptă Isus.

Nu spune vieții ca tu călătorești în corabia mântuirii dacă ai umplut corabia cu mărfuri lumești și tu alegi porturile unde iernezi. Corabia mântuirii merge pe drumul ales de Dumnezeu și este plină de oameni salvați și nu de aglomerări comerciale.

Sa golim noi corabia vieții de toate lăcomiile și bogățiile mincinoase ale lumii și să o umplem cu cei salvați prin mărturia și truda noastră jertfitoare. Să o facem noi până când Eurachilonul lui Dumnezeu nu o face praf.

Ai azi la dispoziție începutul de zi, de săptămâna în care poți face ordine în corabia vieții, poți lăsa cursul ei în mâna lui Dumnezeu, așa încât să spui cu încredere: viața mea este o călătorie în corabia mântuirii spre țărmul unde mă așteaptă a Hristos.

CASETA REDACȚIONALĂ

Publicație
Revista Renovatio, revistă lunară de gând creștin, Anul I, Nr. 6 – iunie 2026

Editor
Asociația Creștină Renovatio, CIF 38766448, sediul social: Str. Izbiceni nr. 5, Sector 1, București

Colectivul redacțional
Redactor-șef: Florin Ianovici
Redactor: Gabriel Marin

Adresa redacției
Str. Izbiceni nr. 5, Sector 1, București

E-mail
contact@misiunearenovatio.ro

Periodicitate
lunară, apariție continuă, online: https://misiunearenovatio.ro/revista/